

لوپوس اریتماتوز سیستمیک

نسخه 2016

5. ضمیمه 2. لوپوس نوزادی

لوپوس نوزادی یک بیماری نادر نوزادو جنین است که بدلیل عبور اتوانتی بادیهای خاص مادری از طریق جفت روی می دهد. اتوانتی بادیهای اختصاصی همراه با لوپوس نوزادی بعنوان آنتی بادیهای آنتی RO و آنتی La معروف هستند. این آنتی بادیها در حدود یک سوم از بیماران مبتلا به لوپوس دیده می شود، ولی نوزادان خیلی از مادران با این آنتی بادیها ، لوپوس نوزادی ندارند. از طرف دیگر ، لوپوس نوزادی میتواند در فرزندان مادرانی که لوپوس ندارند، دیده شود.

لوپوس نوزادی با بیماری لوپوس تفاوت دارد. در اکثر موارد ، علایم لوپوس نوزادی بطور خودبخود در 3-6 ماهگی بدون هیچ عارضه ایی برطرف می شود. شایع ترین علامت بثورات پوستی است که چند روز تا چند هفته بعد از تولد ، بخصوص بعد از مواجهه با آفتاب ظاهر می شود. بثورات لوپوس نوزادی گذرا است و معمولا بدون برجا گذاشتن اثری بهبود می یابد. دومین علامت شایع ، غیرطبیعی بودن شمارش سلولهای خونی است که بندرت جدی است و بعد از چند هفته بدون درمان برطرف می شود.

بصورت خیلی نادر ، نوع خاصی از اختلال ضربان قلب که بعنوان بلوک مادرزادی قلب شناخته می شود ، رخ می دهد. در بلوک مادرزادی قلب ، کاهش غیرطبیعی در ضربان قلب نوزاد وجود دارد. این اختلال دائمی است و اغلب می تواند با استفاده از اولتراسوند قلبی جنین بین هفته های 15 و 25 حاملگی تشخیص داده شود. در بعضی موارد درمان بیماری در کودک متولد نشده در داخل رحم میسر می باشد. بعد از تولد ، اکثر کودکان مبتلا به بلوک مادرزادی قلب نیاز به گذاشتن ضربان ساز قلبی (پیس میکر) دارند. اگر مادری در حال حاضر یک فرزند با بلوک قلبی مادرزادی دارد خطر درگیری فرزند دیگر با همان مشکل تقریبا 10-15% می باشد.

کودکان با لوپوس نوزادی رشد و تکامل نرمال دارند . این کودکان تنها شانس کمی برای ابتلا به لوپوس در آینده دارند.